

at disse områder er foreslået medtaget af hensyn til bestemmelserne i de nævnte konventioner om lægeundersøgelser af børn og unge mennesker.

Til § 11.

Efter den gældende fabriklov har arbejds- og socialministeren bemyndigelse til at udstede regulativer, idet lovens § 10 bemyndiger ministeren til efter arbejdsrådets indstilling at udstede regulativer, gældende såvel for arbejdsgivere som for arbejdere og indeholdende bestemmelser om, hvilke fordringer der indenfor de i loven angivne grænser skal stilles til de enkelte arter af virksomheder under hensyntagen til de beskæftigede arbejders antal, dels angående arbejdslokalernes størrelse, indretning, belysning, opvarmning, ventilation og om adgangen til alle lokaler, dels om orden og renlighed, såvel i de egentlige arbejdsrum som på trappegange, i korridorer, garderober, spise-, hvile-, vaske- og nødtøftsrum. I henhold hertil har ministeren udstedt regulativer for en række industri- og håndværksvirksomheder, væsentligst for forhold af sundhedsmæssig karakter. Også i henhold til lovens § 6 og § 17 er der udfærdiget forskrifter, ligesom der i medfør af § 12 i bageriloven af 9. juni 1920 er udfærdiget et regulativ.

Som omtalt ovenfor i de almindelige bemærkninger vil loven få karakter af en „rammelov“, hvoraf følger, at den for en del må suppleres med administrative bestemmelser. Under hensyn hertil udtales det i lovforslagets § 11, stk. 1, at arbejds- og socialministeren er beføjet til efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet at udstede regulativer m. v. angående sundheds- og velfærdsforanstaltninger på arbejdsstedet og angående forebyggelse af sygdoms- og ulykkesfarer. For at sikre, at sådanne regulativer bliver ændret på grundlag af nye erfaringer og undersøgelser m. v., fastsætter bestemmelsen, at de skal underkastes revision mindst hvert 10. år.

Til stk. 2. Fabrikloven af 1913 udtalte intet direkte om, hvorledes udgifterne ved eventuelle besigtigelser og afprøvninger af maskiner, apparater og andre tekniske hjælpemidler skal afholdes.

Ved lov nr. 137 af 28. marts 1951 om ændring i fabrikloven er der imidlertid til lovens § 17 føjet et nyt stk. 3, hvorefter arbejds- og socialministeren i tilfælde, hvor der ved arbejds- og fabriktilsynets foranstaltning skal finde særlige periodiske besigtigelser eller afprøvninger sted af maskiner, kan fastsætte, at der for sådanne besigtigelser

eller afprøvninger af vedkommende maskines ejer eller bruger erlægges en afgift til statskassen. Ved § 27 i dampkedelloven, hvilken lov er indarbejdet i nærværende forslag, er der pålagt ejere eller brugere af dampkedler at erlægge nogle nærmere fastsatte afgifter til statskassen for de syn, der foretages i henhold til loven. Endvidere findes der regler herom i flere af de i henhold til lovens § 17 udfærdigede bekendtgørelser, således med hensyn til trykluftbeholdere, elevatorer, transportable beholdere, rundsave m. m.

Det må anses for rigtigt, at der i loven tages stilling til, hvem der skal afholde udgifterne, og det er derfor i § 11, stk. 2, fastsat, at for så vidt de i henhold til § 11, stk. 1, eller § 18 udfærdigede forskrifter stiller krav om særlige besigtigelser eller afprøvninger af tekniske hjælpemidler, påhviler det leverandøren eller ejeren helt eller delvis at afholde de dermed forbundne omkostninger efter arbejds- og socialministerens nærmere bestemmelse.

Der kan både blive tale om erlæggelse af gebyrer for besigtigelser og afprøvninger, foretaget af arbejdstilsynet eller andre offentlige myndigheder, og om afholdelse af udgifter til medhjælp ved besigtigelserne og afprøvningerne.

Til stk. 3. Medens bestemmelsen i § 11, stk. 1, om regulativer m. v. angående sundheds- og velfærdsforanstaltninger m. v. som anført, er i overensstemmelse med hidtil gældende ret, er bestemmelsen i stk. 3 om arbejdsreglementer ny.

Denne bestemmelse tager sigte på for større virksomheder at tilvejebringe særlige, for den enkelte virksomhed gældende reglementer. Medens det for det store flertal af virksomheder næppe vil være rimeligt at udstede sådanne særlige reglementer, idet man her kan nøjes med de regler, der gives i loven og de af administrationen udstedte regulativer m. v., jfr. herved § 59, vil det for de større virksomheder være rimeligt og særdeles praktisk at udstede reglementer, der er udformet med virksomhedens specielle forhold for øje og tilpasses derefter. En sådan hensyntagen til virksomhedens særlige forhold vil selvsagt kunne være af interesse såvel for arbejdsgiveren som for arbejderne. Man pålægger derfor også arbejdsgiveren efter forhandling med arbejderne at sørge for udfærdigelsen af sådanne reglementer, men disse skal godkendes af arbejdstilsynet.

Medens reglementerne på den ene side skal opfylde de krav, som efter loven og regulativerne kan stilles med hensyn til